

Muzsika a katakombaszínházban

Szklanár Ferenc új próbahelyéről, sikeres sorozatokról, évfordulóról

Új otthonra lelt a Duna Szimfonikus Zenekar. A Szabadság tér oldalában lévő Hazatérés Temploma alatt szépen kialakított színházterem rejlik, népi-szecessziós díszítéssel, s egész jó akusztikával. Szklanár Ferenc művészeti igazgató elmondta, szeptember végén költöztek át az új terembe, amelyet a jövőben nemcsak gyakorlólékhelyként kívánnak használni, hanem koncert-helyszíneként is. Beszélt emellett arról, hogy bár

a zenekar és a tánckar további fennmaradása veszélyben forgott, egyelőre úgy tűnik, ha nem is lesznek jobb körülmények, de a tavalyi szinten gazdálkodhatnak a következő esztendőben. Az idén fél évszázados együttes emellett vidéki sorozatokra készül a Filharmóniával, és ősbemutatója lesz december 3-án, a Művészetek Palotájában tartott hangversenyén.

I *Hogyan sikerült erre az új otthonra rátalálniuk?*

– Bár Békásmegyeren, a Közösségi Házban nagyon szerettek bennünket, és az ottani vezetés mindent megtett, hogy otthon érezzük magunkat, messze volt. Több órás utazgatást, túrát jelentett egy-egy próba... A Duna Palotában pedig, ahol rendszeresen koncertezünk, elkezdődött az évad, egyre több a rendezvény. Idén vezetőváltás volt, s Bíró Ildikó irányításával sokasodtak a programok, ezért egyre nehezebb olyan időpontot találni, amikor próbálhatunk. Kellott egy biztonságos helyet találnunk, ahol jól tudunk próbálni, s egy véletlennek köszönhetően rátaláltunk erre a helyszínre. Egy kolléga ajánlotta, aki ismerte a termet. Az irodarésze is megfelelő, ráadásul a mindennapi ügyintézés az is segíti, hogy három percre vagyunk a Duna Palotától. Az összes adminisztrációs teendőt ott intézzük. Így a zenészeinknek is könnyebb az életük. A színházterem – egyébként a hely neve Szabó Dezső Katakombaszínház – akkora, hogy a nézőtér akármekkora együttes le tud ülni kényelmesen, s ha szükséges kórusral is tudunk próbálni.

I *Ezek szerint a bérleti díj is megfizethető... Mert gondolom, erre nincsen pluszforrásuk.*

– A bérleti díjat még éppen ki tudjuk gazdálkodni. Eddig is keresgélünk, de mindaddig arra jutottunk, hogy alig van olyan hely, ami ilyesfajta munkára alkalmas,

emellett ezek szinte megfizethetlenné... Viszont a Szabadság tér gyakorlatilag olyan, mintha kihelyezett tagozata lenne a Duna Palotának, hiszen könnyen megközelíthető, a kottatárunk is itt van, a városközpontban akad lehetőség az ügyintézésre. A belvárosban mindkét metrótól néhány perc alatt elérhető, így a kisegítőknek, a vendégművészeknek is sokkal kényelmesebb. Rendkívül igényes, kellemes helyszín. Még jobb lenne a helyzet, ha annyit javulna a Duna Palota gazdálkodása, hogy ismét kapnánk BKV-bérletet, mint korábban. Pluszforrás persze nálunk sincs, hiszen a nehézségek napról napra nőnek, 2002-ben volt utoljára béremelés, ennek ellenére töretlen a zenekar optimizmusa. A próbaterem-csere szerencsére azt mutatja, hogy nem leépülés, hanem gazdagodás adatott meg nekünk. A mindennapi nehézségek ettől függetlenül rettenetesek... Ugyanúgy kínlódunk, mint minden más zenekar. A külsősök sokszor panaszkodnak, hogy hosszú átfutási idővel kapják meg a pénzüket. Épphogy talpon tud maradni az intézmény.

I *Korábban hosszan beszélgettünk arról, nebezítő tényező, hogy az állami fenntartás miatt nem jutnak pénzhez az önkormányzati keretből...*

– Úgy remélem, hogy az előadó-művészeti törvény változása alapján jut majd nekünk némi támogatás abból a keretből is, hiszen főállásúak a muzsikusaink. Ugyan nem va-

gyunk olyan sokan, mint más együttesek, de nálunk is státuszban vannak 45-en. Bármeekkora támogatás pluszban sokat számít. Tavaly sikerült szerződés alapján megkapnunk az eladott jegyeink 80%-át egy cégtől, s ez a többletbevétel is rengeteget segített, nemcsak nekünk, hanem a táncegyüttesnek is. Sajnos a mindennapi kiadásokra elmegy ez a pénz, nagyobb, minőségi beruházásra, szebb műsorfüzetre, CD-re nem telik belőle, de jó, hogy van. E nélkül nem is biztos, hogy tudnánk létezni. A jegyár-bevételünk idén kb. 17 millió forint, komoly összeg, s bízom benne, hogy azzal a céggel, amely tavaly partnerünk volt, ebben az esztendőben is tudunk szerződni, hogy megkapjuk a 80%-os jegyár-támogatást.

I *A nagyobb zenekarok is komoly anyagi gondokkal küzdenek.*

– A Duna Palota két együttese, a Szimfonikus Zenekar, és a Duna Művészegegyüttes külön soron kapja a támogatást, a Belügyminisztériumon keresztül. Ez az elmúlt néhány évben sajnos jelentősen csökkent. Most már az is eredmény, ha jövőre ugyanazt a pénzt megkapjuk, mint idén. Az elmúlt hetekben azért aggódtunk nagyon, mert ezen a rovaton is 100 milliót akartak elvonni... Most úgy tűnik, ezt az összeget mégsem veszik el, mert akkor lehetetlenné válna az együttesek és a Duna Palota élete is. Ha a jelenlegi támogatásunkból eltűnne 100 millió, azt sehogy sem lehetne kigazdálkodni.

**Elképzelhető, hogy a színházteremben is adnak majd koncerteket, hiszen itt el-
fér 250 néző?**

– Nem kizárólagosan használjuk a termet, de tervezzük, hogy adunk majd itt kisebb koncerteket. Egyelőre még mindent ki kell tapasztalunk, hiszen nemrég, szeptember közepén költöttünk át ide. Most teszteljük a fűtést, szellőzést. A világításon már kicsit javítottunk, hogy tényleg kellemes próbahelyszín legyen, hogy minél jobbakká váljanak a munkafeltételek. A zenekar is nagyon örült, hogy ide tudtunk költözni.

Három saját bérletsorozatát is indítottak, tavaszi, őszi és ifjúsági bérletet.

– Remekül ment az eladás, szinte az összes jegyet bérletben megvették a koncertekre. Telt házas előadásokat adunk, csak az ifjúsági sorozaton akadnak kevesebben. Megmaradt a törzsközönségünk. A bérletárakon nem nagyon lehet változtatni, hiszen olyanok is vannak a közönség soraiban, akik a kezdetektől járnak hozzánk. A többségében nyugdíjas néző óriási áldozatot hoz ezzel. Igyekszünk változatos programmal kedveskedni nekik, vendégeket is hívunk, idén azerbajdzsáni zongoraművész lép fel az együttessel, német és japán vendégkarmestert hívtunk meg az ismert magyar művészek mellé. Több izgalmas darab hangzik fel. Szívesen léptetjük fel a Fischer Annie-ösztöndíjasokat is. 2012 januárjától a Filharmonióval hosszú ifjúsági sorozatot indítunk Pest és Komárom megyében. Az egyeztetések nem könnyűek, de ez örömteli áttörés, hiszen így végre vidéken is lesz ifjúsági koncertünk. Ez az együttműködés annak is köszönhető, hogy a Marton Éva vezette zenekadémiai nagysikerű operavizsgákon hallottak minket, s megnyugodtak, hogy ránk bízhatnak ilyen feladatokat. Egyébként is különleges ez a szezon, hiszen az együttünk ebben az esztendőben ünnepelte fennállásának ötven esztendősi jubileumát. 1961-ben alapították a zenekart. Elnyújtott és rendkívül szerényen megünnepelt évforduló ez, de azért büszkék vagyunk a történetünkre. Gyakorlatilag a többoldalú együttműködéseink szépen haladnak előre, s a zenekar számos sikert aratott, szép kritikákat kapott.

Sokféle munkát vállalnak, úgy látom.

– Igen, az önkormányzatok anyagi nehézségei ellenére Törökbálinttal fent tudtuk tartani az együttműködést, amelyet két esztendővel ezelőtt kötöttünk meg. Ettől nem kerültünk be az önkormányzati keretből részesülő együttesek közé, de a város szándéka és a mi célunk, hogy minél több, stabil helyszínünk legyen. Tavaly két sorozatunk is volt, idén az anyagi gondok miatt csak az ifjúsági sorozat maradt, remélem, ez jövőre ismét bővíül. A város részéről ez is tiszteletreméltó dolog. Alkalmazkodunk az iskolák munkarendjéhez, s járunk az intézményekbe koncertezni.

Mit emelne ki a következő év programjából?

– Az évad legnagyobb eseménye, a Szimfonikus körkép- Szimfonikus felfedezések sorozatban mi is fellépünk a Művészetek Palotájában, idén december 3-án. Nagy öröm, hogy Gyöngyösi Levente írt egy új zongoraversenyt az együttesünknek és Balog Józsefnek, ezt mutatjuk be. Erre pályázati pénzt nyertünk, és a kiváló darab végre felhangzik a pódiumon. Ez a legjelentősebb esemény, az ötven esztendősi történetünk méltó megünneplése. Próbáljuk kiterjeszteni azokat a munkákat, amit egyébként is folytatunk. Ősszel szoktuk megrendezni a karmesterkurzusunkat, a nagy érdeklődés miatt azonban év közben is lehetőséget biztosítunk arra, hogy aki szeretne gyakorolni velünk, vezényelni a zenekart, kapjon pluszórákat. Több száz növendék volt már ezeken a kurzusokon, s jelentős részük je-

lezte, szívesen jönne vissza. Koncertet nem tudunk mindenkinek biztosítani, de gyakorlási lehetőséget igen. Ez is egy út. A zenekar életében stabil pontnak számítanak a májustól októberig zajló Duna-koncertek. Ennek keretében minden szombaton adunk szimfonikus koncertet a Duna Palotában, s a rendezvényeken igényes klasszikus zene hangzik fel.

Külföldön is gyakran szerepelnek.

– Nem túl sokat, mostanában főleg Svájcban járunk, az ottani kórusokat kísérik. Az ő életüket is az könnyíti meg, hogy felkarolnak fiatal tehetségeket, s így mi is kiváló művészeket ismerünk meg. Ez is újabb lehetőséget nyit meg, például három koncertes sorozatot az egyik előadóval, Budapesten és Svájcban. A táncegyüttessel is dolgoznánk többet, annak ellenére, hogy nekik nagyon markáns, és más a profiljuk, mint a miénk. Valahogy azonban erre nincs igazán igény, bár néha vannak közös gáláink. Arról se feledkezzünk el, hogy mi az összes nagy országos ünnepen muzsikálunk. Ezzel tartozunk a fenntartónknak, a Belügyminisztériumnak. Díjátadókon is, így 20-30 kamarakoncerten is játszunk.

Még mindig mostohagyereknek tekintik magukat a többi együttes között?

– Kicsit igen, azért mert évtizedeken keresztül kívülről néztük, hogy az önkormányzati zenekarok a Belügyminisztériumon keresztül kapják a pénzt, amiből nekünk nem jutott... Pedig mi mindent ugyanúgy tettünk, mint társzenekaraink. Tagja vagyunk a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségének. Egyébként a szervezeten belül minden segítséget megkaptunk, egyenrangú partnerként kezelték mindig is bennünket. Egy speciális utat járunk, amit kitaláltunk magunknak, – a Duna Palotára építve – élünk azzal a hatalmas lehetőséggel, hogy a koncertteremmel szabadon tudunk gazdálkodni. Emellett igyekszünk regionális feladatokat is ellátni. Tisztességes munkával felépítettünk egy egyedi arculatot, a Duna Szimfonikus Zenekar egészséges konkurenciát jelent a többi együttesnek, de azért nem zavarjuk senki köreit. Örülök annak, hogy ebből a kicsi pénzből valahogy fenn tudunk maradni, s bizakodunk, hogy az új vezetés a Duna Palotát életre kelti, s tovább tudunk ott dolgozni, koncertezni. A terveink megvannak a következő szezonra is, már szerkesztjük a következő évad műsorát.

R. Zs.